

MOEDERLIEFDE

Het sprookje doorzien

Lilian Ferru

MOEDERLIEFDE

Het sprookje doorzien

© Auteur: Lilian Ferru

24 april 2025

Grafisch ontwerp cover:

Martien Kooy, mkdesign-it.nl

Foto achterkant:

Lilian Ferru met Mia, dochtertje van Nadia

Aan het strand in Vlissingen.

Dit is een uitgave van:

Uitgeverij de Vrijheid

Uitgeverijdevrijheid.nl

Ook verschenen van Lilian Ferru:

'Jij bent een Wonder' (niet meer verkrijgbaar)

'Liefde kijkt naar Liefde'

'Eén met de Bron'

'Aanraking' (korte roman)

'Leven met het Licht aan'

'Voorbij de Horizon'

'Licht op genezing.'

'Laten we dansen'

'De man die uit zijn hersenen zakte'

'Voorbij alle verhalen'

jijbenteenwonder.nl

Een aantal namen in dit boek zijn gefingeerd.

ISBN: 9789083547190

Nur code: 728

Voor mijn moeder, Leonie

*Mijn heiligheid zegent jou, mam.
En er is niets dat mijn heiligheid niet kan.*

*Geen ramp treft een vrouw, o zo zwaar
Als haar bloedeigen kinderschaar
Elk kind krijgt op zijn eigen wijs
Om papa, mama, of zoete spijs
Als vrouw heb je een hard bestaan
Zeg maar gerust; een hondenbaan*

(Oud gedicht)

Voorwoord

Een boek schrijven over moederliefde, of beter gezegd het gebrek er aan, is nooit mijn bedoeling geweest. Ik had een haat-liefde relatie met mijn moeder, waar ik alle zeilen moest bijzetten om te blijven vergeven.

Als het op vergeving aankomt, dan gaat het erom dat je het licht en de onschuld in de ander blijft zien en dat je de verantwoordelijkheid neemt voor jouw projecties. Als je projecteert, ben je alleen nog maar in staat om de plaatjes te zien, in plaats van de mens erachter. Mijn grote spirituele leraar is mijn man Paul. Voordat ik over de moeder begin, wil ik eerst kort iets over hem vertellen. Het is een heel bijzonder verhaal, waar ik tien boeken over heb geschreven.

Sinds hij in 2010 door een beroerte werd getroffen en een bijna dood ervaring had, wist Paul alles over het universum. Zijn bewustzijn was open en hoe vreemd het ook mag klinken, hij had contact met galactische Lichtwezens. Later toonde hij zich een healer. Het ging er dan niet om dat iemand op fysiek niveau genas, maar dat je je herinnert dat je één bent met de Bron. In de tijd dat hij healings gaf, hebben we heel wat pijn en verdriet de revue zien passeren. Mensen werden even opgetild, los van het wereldse, waardoor de herinnering aan zichzelf en aan de Bron ruimte kreeg. En er was wel degelijk lichamelijke genezing, zoals je nog gaat lezen over Ineke, die kreupel werd omdat ze zichzelf teveel weg gaf.

Zovelen lijden door het idee dat je los van de Bron kunt zijn, of gescheiden van je medemens. Als je los kunt zijn van de Bron, zou je niet eens bestaan. Als je weet wie je bent, leef je in gelukzaligheid. Paul is niet meer in deze wereld. In 2022 is hij gegaan, en toch is hij alom tegenwoordig, ook bij het schrijven van dit boek.

Al gaat dit verhaal over moeders en de gruwelijkheden die hebben plaats gevonden, uiteindelijk draait alles om wat Paul ons heeft geleerd. 'Eén met de Bron en niets anders!' Toen de healings stopten, heb ik me in familie- opstelling be- kwaamd, maar alles wat ik doe komt samen in de afstemming op de Bron, waardoor intuïtie en inspiratie vanzelf volgt.

De moderne vrouw en moeder, moet heel wat ballen omhoog houden om haar kind op te voeden. Als ze meent dat ze het allemaal zelf moet doen, dan is het zwaar. Als ze zich onder goddelijke leiding stelt, dan kan ze rusten in de wetenschap dat het leven haar draagt. Vrouwen hebben heel wat moeten verdragen, maar het waren ook grote egoïsten die het eigen belang boven dat van het kind stelde. Je gaat er nog alles over lezen. Moederliefde is eerder uitzondering dan regel. Dat kan alleen als de mens – en dan maakt het niet uit of het man of vrouw is- de voeling met zichzelf kwijt raakt, omdat de blik steeds maar gericht is op wat de maatschappij wilt hoe men zich gedraagt. Ik heb het dan over het altruïsme, de tweede- handsburger, die zich schikt volgens de norm en daaraan des- noods de kinderen opoffert. Wie zich echter de eenheid met de Bron herinnert, weet dat hier een gigantische kracht mee gepaard gaat. Die persoon is een schepper en zal nooit afwij- ken van zijn eigen innerlijke waarheid.

Dit boek is ter ere van mijn moeder, al heb ik niet altijd veel goeds te melden. Het is ook zeker ere aan Paul, want hij toonde dat liefde universeel is en aan wetten onderhevig. Een wet kent geen uitzondering, het is altijd geldend. Je gaat nog ontdekken dat dit bij moederliefde niet zo is. Paul heeft de sleutel gegeven, waardoor een ander benade- ring van het leven mogelijk is. Elke moeder, die beseft dat de Bron haar oorsprong is, kan niet anders dan liefhebben. Dat is het ontwaken in deze tijd. Er dus nog hoop.

LEEF JE LEVEN VOOR JEZELF

Onschuldige moeders

Als moeders werkelijk van hun kinderen houden, als er zo iets als universele moederliefde zou bestaan, dan is oorlog onmogelijk. Niet dat ik de moeder de schuld geef van alle conflicten in de wereld, dat zou oneerlijk zijn. Maar toch, als elk kind zou opgroeien in een bad van liefde, dan waren er vooral gelukkige mensen. Een kind dat zich gekoesterd en gewaardeerd weet, heeft geen behoefte aan strijd. Ruzie, in het groot of in het klein, gaat meestal om iets te behouden of te krijgen. Het gaat om bezit dat veroverd moet worden, of om verdediging. Wil je gelijk of geluk? Gelijk natuurlijk.

Wat als het kind al meteen wordt doordrongen van het besef dat het compleet is? Dan is dit wezentje vrije expressie, die niets wilt, niets moet, en niets begeert, omdat het al voldaan is in zichzelf. Dan laat je je meedrijven op het leven zelf. Dan kun je alleen maar in de vrede het leven ervaren, zoals de dag zich voordoet. Dan ben je doordrenkt van liefde. Dan kan het kind en de moeder niets anders dan stralen.

Ik ken bijna niemand, die niet iets uit te werken heeft met z'n moeder. Kinderen zijn van nature loyaal aan de ouders, ook als ze volwassen zijn. Het kind wil erbij horen. Het is afhankelijk van zijn thuis. Ergens in het cel-geheugen zit de herinnering aan de oermens, die in prehistorische tijden afhankelijk was van de stam. Als je werd verstoten, dan overleefde je het niet. De voorouderlijke lijn is het verleden, de echo die het heden bepaalt. Dat zie ik vaak bij familieopstelling.

Opstelling

Iedereen bevindt zich in een veld, dat weer onderdeel is van een groter geheel. Het veld bevat alle informatie. Het is niet zo moeilijk om hier toegang toe te krijgen. Ik zal dit nog uitleggen. Waar het om gaat is dat alles met elkaar verbonden is, dat er geen geheimen in het universum bestaan en dat alles wat uit balans is ooit hersteld moet worden. Als een of ander thema niet is opgelost, blijft dat generatie na generatie actueel. Wat de moeder nalaat, zal het kind of kleinkind dragen. Elk mens is het resultaat van zijn geschiedenis en het product van de tijdsgeest.

Elke moeder is onschuldig omdat ze de uitkomst is van het verleden, de som van de opvoeding, de conditionering, en de opvattingen van haar tijd. Het karakter, haar aard en aanleg, heeft ze meegekregen. De omstandigheden bepalen in hoeverre ze gedwongen werd om zich te voegen en te schikken. Daarnaast kan ze onbewust ballast met zich meedragen dat niet van haar is. Of ze is verstrengeld met haar voorouders en leeft iets uit waarvan ze niet weet wat het is. Daarom kan een liefdevol mens wreed zijn. Thema's als schuld, schaamte, schande, maken dat je bang kunt worden om niet te voldoen aan de norm. Je voelt je minderwaardig, niet goed genoeg. Je gaat pleasen of stomme dingen doen. Tel daarnaast de onderdrukking op: 'doe normaal, stel je niet aan, hou je mond, gedraag je', en je hebt een idee van de complexiteit van de mens in het algemeen en de moeder in het bijzonder.

Elk mens wil vrij zijn, zichzelf zijn, vrije expressie zijn. Elk mens wil zijn talenten en kwaliteiten ontplooien. Ieder mens wil in zijn hart oprecht spreken, maar we weten allemaal dat als je je hoofd boven het maaiveld uitsteekt, de kans groot is dat je een kopje kleiner wordt gemaakt. Veel hangt af van het sociale milieu waar je in terecht komt.

Het is wel degelijk een verschil of je opgroeit in een welgesteld gezin met ruimdenkende intelligentsia, of dat je te lijden hebt onder armoede en dommigheid. Zonder geld is het overleven. Dan is er geen ruimte voor filosofie en spiritualiteit. Dan moet je zorgen dat je te eten hebt. Honger haalt het slechtste naar boven. Dan verminken ouders hun kinderen, zodat ze op straat kunnen bedelen. Of ze verkopen baby's, voor dingen die je je niet eens wilt voorstellen. Kleintjes worden geofferd aan de seksindustrie of voor de verkoop van organen. Of te vondeling gelegd, of voor adoptie afgestaan.

Een moeder die liefdevol is grootgebracht door haar moeder, zal nooit vrijwillig een kind afstaan, al gaat het ten koste van haarzelf. Natuurlijk zijn er schrijnende gevallen, waar kinderen tijdelijk elders zijn ondergebracht en nooit zijn teruggegeven. Of eenvoudig zijn afgepakt of ontvoerd. Het leed dat hiermee gepaard gaat is overweldigd. Dergelijke situaties verdwijnen meestal in het onbewuste, in de kelder van de psyche. Het wordt een stilzwijgend lijden, een geheim waar niemand over spreekt. Het universum houdt niet van geheimen. In het veld wordt er alles aan gedaan zodat de waarheid gezien wordt, waardoor de liefde herstellen kan. Het gebrek aan liefde ontstaat door beschadiging. We zijn allemaal wel ergens beschadigd, of liefde tekort gekomen. Als de grens van het draaglijke wordt overschreden, kan iemand een psychische of lichamelijke ziekte ontwikkelen. Denk aan schizofrenie, borderline, narcisme, of kanker en allerlei kwalen.

Vaak is er geen besef van de eigen patronen of de schaduwkant. Wat je niet wilt voelen, wordt een projectie, of een kwetsuur waar je steeds op wordt getriggerd. Als de wonde is genezen, gebeuren er wonderen. Liefde is de bakermat van wonderen, maar voordat we zover zijn leggen we vaak een lange weg af. Het is de pijn van het gemis aan moederliefde en de moeder die niet aan de verwachtingen voldoet, dat in de onderstroom bepalend is van hoe je de dingen ervaart.